

Çocuk ve Orman Dostları

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Orman Dostları

Aysel Banu YAVUZAL

Sam, kasabanın kenarında, sokakların uzun otlara, uzun otların da fısıldayan vahşi bir ormana dönüştüğü yerde yaşıyordu. Her gün okuldan sonra ormanın kapısında durup dinlerdi. Yaprakların hışırtısını, dalların gıcırtısını ve minik kanatların çırpınışını duyardı. Güneşli bir cumartesi günü Sam, kahverengi bez çantasına yeni bir defter ve sivri uçlu bir kalem koydu. Keşfe çıkmaya hazırdı.

Sam ormana adım attı ve hava serin ve yemyeşil hissettirdi. Yosunlu bir kütük buldu ve bir heykel gibi hiç kıpırdamadan oturdu. Defterini açtı ve en üste tarihi yazdı. Sonra bekledi. Koşmadı, bağırmadı. Sadece izledi ve dinledi. Orman etrafında uyanmaya başladı.

Parlak turuncu göğüslü küçük bir kıvılcıktan, tam Sam'in önündeki bir dala kondu. Kuş başını yana eğdi ve "Cik-cik! Cik-cik!" diye öttü. Sam gülümsedi ve yazdı: Pip'in kırmızı bir yeleği ve minik sarı bir gagası var. Pip, parlak kaleme merakla daha da yaklaştı. Sam hiç kıpırdamadı ve Pip de kıpırdamadı.

Sam kıvrımlı bir patika boyunca yürüdü ve Pip dallardan dala zıplayarak onu takip etti. Kısa süre sonra eğrelti otlarıyla dolu bir yere geldiler. Yaprakların arasından küçük, kahverengi bir şey bakıyordu. Uzun kulaklı ve pembe burnu seğiren genç bir tavşandı. Tavşan dondu, sonra yine saklandı. Sam sessizce oturdu ve bekledi.

Uzun ve sabırlı bir bekleyişten sonra tavşan biraz dışarı zıpladı. Sam göğsünde küçük beyaz bir leke gördü. "Merhaba, küçük dostum," diye fısıldadı Sam. Tavşan burnunu seğirtti ve bir kez daha zıpladı. Sam günlüğüne yazdı: Clover utangaç ama cesur bir tavşan. Tüyleri tarçın gibi, kulakları uzun otlar gibi. Clover merakla biraz daha yaklaştı.

Sam her gün okuldan sonra günlüğüyle ormana döndü. Pip onu her zaman bir cıvıltıyla karşıladı. Clover eğretili otlarının arasından çıktı, her seferinde biraz daha cesurca. Sam hareketsiz oturduğunda hayvanların ona geldiğini öğrendi. Onların alışkanlıklarını, seslerini ve nasıl hareket ettiklerini yazdı. Günlüğü kalınlaştı, gülümsemesi genişledi.

Bir öğleden sonra Sam dar bir patikayı takip ederek ormanın derinliklerine indi. Hafif bir çıtırtı duydu ve yukarı baktı. Ağaçların arasında genç bir geyik duruyordu; yumuşak gözleri ve kadife gibi küçük boynuzları vardı. Geyik onu sakince izledi. Sam'in kalbi hızla çarptı ama hareketsiz kalmayı hatırladı. Yazdı: Bramble huzurlu ve gururlu bir geyik. Bir gölge gibi hareket ediyor.

Bramble yaklaştı, toynakları hiç ses çıkarmadı. Pip alçak bir dala tünedi ve Clover bir çalının arkasından baktı. Sam ormanın onu gizli bir buluşmaya davet ettiğini hissetti. Geyiğin tüylerinin sonbahar yaprakları renginde olduğunu ve döndüğünde beyaz sağır lekesinin nasıl parladığını yazdı. Orman dostları etrafındaydı.

Sam keşiflerini paylaşmak istiyordu ama dostlarını da korumak istiyordu. Patikanın yanında bir çöp parçası fark etti—oraya ait olmayan parlak bir ambalaj. Onu aldı ve çantasına koydu. Günlüğüne yazdı: Hayvanlar güvende kalsın diye ormanı temiz tutmalıyız. Sınıf arkadaşlarına orman dostlarını anlatmaya karar verdi.

Ertesi gün Sam günlüğünü okula getirdi. Sınıfına Pip, Clover ve Bramble'ın çizimlerini gösterdi. Onları nasıl sessizce izlediğini ve hayvanların ona nasıl güvendiğini anlattı. Sınıf arkadaşları gözleri fal taşı gibi açılarak yaklaştı. "Gerçekler mi?" diye sordu Maya adında bir kız. Sam başını salladı. "Tam okulumuzun arkasında yaşıyorlar!" Sınıf heyecanla uğulduyordu.

Sam'in öğretmeni Bay Chen bir orman kulübü kurmalarını önerdi. Sınıf kabul etti. Hayvanlara saygı duymak ve çöp bırakmamak hakkında afişler yaptılar. Cumartesi günü bir temizlik planladılar. Sam gurur duydu. Günlüğü hayal ettiğinden daha büyük bir şey başlatmıştı. Hayvanların daha güvenli bir yuvası olacaktı ve arkadaşları yardım edecekti.

Cumartesi günü sınıf eldiven ve torbalarla ormana yürüdü. Sam onları patikaya götürdü ama herkese sessiz kalmalarını ve hayvanları kovalamamalarını hatırlattı. "Biz burada misafiriz," dedi. Teneke kutuları ve ambalajları topladılar. Pip bir daldan izledi ve Clover eğretili otlarının arasından baktı. Geyik uzakta duruyordu ama sakın gözleri teşekkür eder gibiydi.

Temizlikten sonra Sam yosunlu kütüğüne oturdu ve günlüğünü açtı. Günü, sınıf arkadaşlarını ve orman dostlarını yazdı. Pip, Clover ve Bramble'ın birlikte bir resmini çizdi. Yazdı: Saygılı gözlem anlayış yaratır. Sonra günlüğü kapattı ve gülümsedi. Orman ikinci bir yuva gibi hissettirdi.

Sam her hafta ormanı ziyaret etmeye devam etti. Bazen sınıf arkadaşları da geldi. Hareketsiz oturmayı ve izlemeyi öğrendiler. Kuşların yuva yaptığını ve tavşanların yonca kemirdiğini gördüler. Bramble'ı tekrar gördüler, dimdik ve sakin duruyordu. Sam'in günlüğü hikâyeler ve çizimlerle dolu bir sınıf hazinesi oldu. Orman dostları herkesin dostu olmuştu.

Okula döndüklerinde sınıf, Orman Dostlarımız adında kendi büyük kitaplarını yaptı. Her öğrenci bir sayfa yazdı. Sam'in sayfası ilkti; kaleminin üzerinde Pip'in çizimi vardı. Kitabı diğer sınıflar da okuyabilsin diye okul kütüphanesine koydular. Sam mutlu hissetti. Küçük günlüğü harika bir şeye dönüşmüştü.

Böylece Sam, hayvanlarla arkadaş olmanın en iyi yolunun sessiz, sabırlı ve nazık olmak olduğunu öğrendi. Hayvanlara saygı duyduğumuzda ve yuvalarını koruduğumuzda bize güvindiklerini öğrendi. Orman bir armağandır ve hepimiz onu korumaya yardım edebiliriz. Sam, Pip veda için cıvıldarken gülümsedi. Yarın yine geleceğini biliyordu.